

אם השמאל ואימנה וגו'.
 ומוכיח אותו ומציק לו בכמה
 קרבות שעושה עמו בכל יום, עד
 שכתוב ויפרדו איש מעל אחיו.
 ב"ן שנפרדים זה מזה מה
 כתוב? אכרם ישב בארץ כנען.
 מתישבת הנשמה עם אותם
 הצדיקים בשוב טוב בשלום.
 ולוט ישב בערי הכפר. אותו
 המקלל המקטרג הולך לקטרג
 ולהתחבר במקום שהרשעים
 שם, שכתוב ויאהל עד סדם. מה
 כתוב אחריו? ואנשי סדם רעים
 וחטאים לה' מאד. שם שרוי
 ושם דיורו ביניהם להתחבר
 עמהם להסיט אותם ולאבד
 אותם. [ואברהם במעשים טובים, בתשובה,
 ובתורה] (חסר) [במעשים רעים].

[כיון שנשארת הנשמה בלי מקטרג ונותר הגוף
 מאותה התורה, מיד הקדוש ברוך הוא משרה את
 דיורו עמו ויורש נחלה עליונה ותחתונה, וש לו
 נחת בין הצדיקים. ומקלל שהוא בין אותם
 הרשעים חוטאים עמו, עד שאין פדות לחטאיהם].
 [מה כתוב? וישמע אכרם. זו הנשמה שנשארה
 בגוף הגוף. כי נשבה אחיו - זה יצר הרע שנשבה
 בין אותם הרשעים בחטאים רבים. וירק את חניכיו
 ולידי ביתו - אלו הם הצדיקים שעוסקים בתורה,
 שהם האכרם של הגוף הוריים ללכת עמו. שמה
 עשר ושלוש מאות - אלו רמ"ח איברי הגוף, ושבעים
 של סוד הנשמה שיוצאת משם]. בכל מזדרז
 ללכת לשם לאותם הרשעים
 להשיב אותם [מחטאים] מחטאייהם.
 מה כתוב? וירדה עד דן. וירדה
 אחריהם ומודיע להם את דין
 העולם שהוא וענש הגיהנם, ולא
 נותן שנה לעינו ביום ובלילה עד
 שמוכיח אותם את אותם
 הרשעים, ומשיב אותם בתשובה
 לקדוש-ברוך-הוא. מה כתוב?
 וישב את כל הרקש. השיב אותם
 בתשובה שלמה פראוי.

בעלמא, זיל ושוט אבתריהו ואתפרש מעמי. אם השמאל
 ואימנה וגו'. ואוכח ליה ואעיק ליה בכמה קרבין דעביד
 בהדיה בכל יומא, עד דכתיב ויפרדו איש מעל אחיו.

ב"ן דמתפרשין דא מן דא מה כתיב, אכרם ישב בארץ
 כנען. אתישבת נשמתא באנון צדיקנא בישובא טב
 בשלם. ולוט ישב בערי הכפר, ההוא לטיא מקטרגא אזיל
 לקטרגא ולאסתברא באתר דחייבנא מפן דכתיב ויאהל עד
 סדום. מה כתיב בתריה ואנשי סדם רעים וחטאים לני
 מאד. מפן שריא ושוי דיוריה ביניהו לאסתברא בהו
 לאסטאה לון ולאוכדא לון. [ואברהם בעובדו מבין בתשובה
 באורייתא] (חסר) (ס"א בעובדו בישו).

[כיון דאשתארת נשמתא בלא מקטרגא ואתדכי גופא מההוא זוטא, מיד
 קדשא ברוך הוא אשרי דיוריה בתריה וירית אחסנתא עלאה ותתאה, ואית
 ליה ניהא בין צדיקנא, וההוא למנא בין אנון רשיעניא הטאן בהדיה, עד דלא
 הוה פורקנא לחוביהו].

[מה כתיב וישמע אכרם כי נשבה אחיו. וישמע אכרם דא נשמתא
 דאשתארת בדכיו בגופא. כי נשבה אחיו, דא יצר הרע הנשבה בין אנון
 חייבנא בחובין סניאין. וירק את חניכיו ולידי ביתו, אלו אנון צדיקניא דלעאן
 באורייתא באנון שויפי דגופא וריון למיהד בהדיה שמנה עשר ושלוש מאות,
 אלו רמ"ח שויפין דגופא, ושבעין דרוזא דנשמתא דנפקא מתמן]. בכללא
 אזדרו למיהד מפן לגבי אנון חייבנא לאתבא לון [מחובו]
 מחוביהו].

מה כתיב וירדה עד דן. רדיף אבתריהו ואודע לון דינא
 דההוא עלמא ועונשא דגיהנם, ולא יחייב דמיכו לעיניה
 ביממא ובלייליא עד דאוכח לון לאנון חייבין ואתיב לון
 בתויבתא לגבי קדשא ברוך הוא. מה כתיב וישב את כל
 הרכוש, אתיב לון בתויבתא שלימא כדקא יאות.

וגם את לוט אחיו וגו'. אפלו לההוא יצר הרע אתקיה
 בהדיה עד דאכפנייה בעל כרחיה (ולא) ואמתיק ליה
 כדקא חזי. כלא אתיב בתויבתא שלימא כדקא יאות, בגין
 דלא אשתכף יממא ולייליא עד דאוכח לון וירדה לון על
 ההוא חובא דחאבו עד דתאבו בתויבתא שלימא כדקחזי.

וגם את לוט אחיו וגו' - אפלו את אותו יצר הרע מחזיק וממתיק אותו פראוי. והכל משיב בתשובה שלמה פראוי, מפנין שלא ישקט יומם ולילה, עד שמוכיח אותם ורודף אותם על אותו החטא שחטאו עד ששבים בתשובה שלמה פראוי.